

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ ΦΑΛΗΝΣ

ΤΟ ΑΞΙΩΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥΣ

Τί λέγει ο ναύαρχος κ. Κωνσταντίνης. 'Η άγάπη του στο «Μπουκέτο». Πόλεμος!... Πόλεμος!... 'Η άπάντησις του ναυάρχου κ. Βέτοπ. Τί άπάντι έ κ. Βεζίκης. 'Ο κ. Παπανικολάου και η ζωή. 'Ο άπολογισμός της ζωής του κ. Σαχ. Τσιαντωνίου. 'Ο κ. Φ. Αρχαγγέλης και τ' αξιώματα της ζωής. Τί λέγει ο κ. Χρηστομάνος. «Εργάζεσθε!...» 'Η μεταφυσική του κ. Τανάγρα!... 'Ο κ. Λαμπελέτ και ο κ. Φιλάντας.

Συνεχίζουμε σήμερα την σχετική με τ' αξιώμα της ζωής των έξουτων Έλλήνων πολιτικών, λογίων, καλλιτεχνών και επιστημόνων. Ήσενά μας :

Τ' ερώτημά μας : — Που εινε τ' αξίωμα της ζωής σας ; Τ' υποβάλλουμε και στον πρώτο Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ναύαρχο κ. ΠΑΥΛΟ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ.

'Ο κ. Κωνσταντίνης είχε την καλωσύνη να δεχθή σπίτι του τ'ον πρώτο του «Μπουκέτο». Με την καλωσύνη δέ που τ'ον διαμαρτυρήσει την ελιχθησι του εντήρησι προς τ'ον περιοδικό μας.

—Τ'ο «Μπουκέτο», ειπε, τ'ο εδάφιας πάντα και μου άρσσε. Πρόσεξα άκόμα ότι εινε τ'ο μόνο εβδομαδιαίο περιοδικό που διαβάζουν και οι φίλοι μου κι' αυτά τ'α παιδιά μου και τα παιδιά τ'ων παιδιών μου. Είπατε βέβαια λιγάκι αβστηρή στο Κιούτ—Ποστάλ, μα για να τ'ο κάνετε αυτό συστηματικά, θα ήλ πως έχετε όληνη, πως έτσι πρέπει να γίνεται...

'Ο κ. Κωνσταντίνης άπάντησε ως έξης στο ερώτημά μας :

—'Αξιωμα στη ζωή μου είχα πάντα τ'ον πόλεμο. Μ' αυτόν κοιμώμουν, μ' αυτόν ξυπνώσα !...

Επίσης ο ναύαρχος κ. Ν. ΒΟΥΤΣΗΣ άπάντησε στο ερώτημα του «Μπουκέτο» ως άκόλουθος : —'Να κάνη κανείς πάντοτε τ'ο καθήκον του και μ' θυσία άκόμα τ'ο άτομικό του συμφέροντος...

'Ο πολιτευτής κ. ΧΑΡ. ΒΟΖΙΚΗΣ μ'ς έστειλε την κάτωθι άπάντησι :

—'Καμ' ό,τι πρέπει κι' ός γίνει, ό,τι γίνει'.

'Ο άσχηγός της Δημοκρατίας Ένδοξος κ. ΑΛ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ άπάντησε στο ερώτημά μας ως έξης :

—'Ο άγώνας εινε η ζωή'.

'Ο λόγιος και διευθυντής της Έθν. Παναθηναϊκής κ. ΖΑΧ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ μ'ς έστειλε την παρακάτω άπάντησι :

—'Αξιωμα δέν έχω. 'Αν η λογοδοσία της ζωής μου (έπειδή αυτό ζητείται) μπορεί να γίνει σε δυο λέξεις, την έχετε. 'Ως τώρα έπρωτίμωρα ν' άδικηθώ παρά ν' άδικήσω. 'Η λογοδοσία μου εινε αυτή. Είθετε ελεύθερος να την ήητε αξιώμα η όπως άλλωθως θέλετε, αλλά μ'ην την συνιστάτε σε κανένα άρριβιστ, γιατί θα τ'ον καταστρέψετε'.

'Ο πολιτευτής κ. ΦΙΛΗΠ ΠΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ άπάντησε στο ερώτημά μας ως έξης :

—'Μπορεί να έχη κανένας μονάχα ένα αξίωμα στη ζωή του ; Τούλάχιστο για μένα τ'ο ερώσικο άδύνατο. 'Ακόμα κι' αυτό που λέγω τώρα δέν μπορεί να μ'δ εινε μοναδικό η κύριο αξίωμα. 'Ισως όμως η Ζωή να εινε τ'ο μόνο...'.

'Ο καθηγητής του Πανεπιστημίου κ. Α. ΧΡΗΣΤΟΜΑΧΟΣ είχε την καλωσύνη να μ'ς στείλη την κάτωθι άπάντησι :

—'Εργασία και πάλιν εργασία. Με την εργασία όλα έννοούνται'.

'Ο λογογράφος και Πρόεδρος της Έταιρείας Ψυχικών Έρευνών κ. ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΑΝΑΓΡΑΣ μ'ς έστειλε την παρακάτω άπάντησι :

—'Τ'ο αξίωμα της ζωής μου από της άνακα-

λύψεως της Ραδιενεργείας και της δυναμικής συστάσεως της ύλης εινε ότι αποτελούμεν και ημείς μέρος κάποιου σκοπίμου δημιουργικής δυνάμεως, η οποία έχη μόνον άποτελεί αλλά και διέπει τ'ο σύμπαν.

'Συνείκεια αυτού εινε ότι πρέπει να προσπαθώμεν να ζώμε σύμφωνα με τ'ας μεγάλας γραμμάς τ'ας όποιας βλέπομεν ότι έχοραξεν εις την πλάστιν αυτή η δύναμις και με όδηγον τ'ην στοιχειώδη λογικήν ν' αποφεύγωμεν να κάμωμεν ό,τι δέν θα μ'ς ήρσσε να μ'ς κάμωμεν. Τ'ο «ό σύ μισεις έτέρω μη ποιήσεις», εινε η κορωνίς της άνθρωπίνης φιλοσοφίας. Διά τ'ο «άγάπα τ'ον πλησίον σου» δέν ήξείτω άν εινε δυνατόν εις κοινωνίαν άτόμων, ύποκειμενων εις τ'ας ανάγκας της ύλης. 'Ισως εινε εις κοινωνίαν άγγελων. 'Εδώ όμως έχη, αφού και η εξάρκησις του «ό σύ μισεις έτέρω μη ποιήσεις» έξαρτάται από τ'ον χαρακτήρα. Αηλαδή τ'ά έντοκία, τ'ας κληρονομικότητας και τ'ην επίδρασιν τ'ου περιβάλλοντος. 'Ο βαθμός συγκαταήσεως ενός κάστου έξαρτάται από τ'ην δξύτητα τ'ου πάθους του. Πάντως εις τ'ο πλείστον τ'ων άνθρώπων, έκτος παθολογικών έξαιρέσεων, ύπαρχουν τ'α σπέρματα τ'ων εννεργασιων και τ'ων χειροτέρων αισθημάτων. 'Η περιστασία τα φέρουν ένκαλλά εις τ'ην έκπαρκειαν. Βέβαια όμως ο άνθρωπος ήμπορεί να γίνει κατώτερος διά της επίδρασεως τ'ου περιβάλλοντος. 'Η δύναμις της έξεως εινε μεγάλη. 'Ακόμα δυσκολότερον διά της επίδρασεως της λογικής έφ' όσον συντηρεί βέβαια και η κληρονομικότης. Εις αυτό τείνει ο πολιτισμός και η εξέλιξις. 'Όταν θέση κανείς αυτά ως αξιώμα και προσπαθή όσον ήμπορεί να καταπνίξη τ'ας ορπάς του, όσας η λογική παρουσιάζει ως άδικους, ίσως να μη εινε μακράν από τ'ην άλήθειαν. Αυτό έπροσπάθησα και έγω εις τ'ην ζωήν μου αφού τ'ηχησα να παρατηρώ και να σκέπτομαι.

'Τ'ο κατώρθωσα πάντοτε ;... Δέν η-

ξείρω !.

'Ο μεσοκοσυνθέτης κ. Γ. ΛΑΜΠΕΛΕΤ άπάντι στο ερώτημά μας ως έξης :

—'Ηθική δέν εινε τ'ο να κάνη κανείς τ'ο καλό, αλλά να τιμωρη τ'ο κακό η τούλάχιστον να τ'ο εμπόδιξη να εκδηλ'όνεται'.

'Ο λογογράφος και γλωσσολόγος κ. ΜΕΝΟΣ ΦΙΛΗΝΤΑΣ άπάντι ως έξης :

—'Αξιωμα της ζωής μου εινε να μ'ην είμαι υπερήφανος και παθολογικά έγωιστής, όπως εινε συνηθός τ'ά έννητά δέκατα τ'ων γραμματισμένων ανθρώπων τ'ου κόσμου. Αυτό βέβαια εινε δύσκολο να τ'ο επιτύχη κανείς και όταν άκόμα έχη πλήρη συνείδησι αυτής της άρχής, για τούτο κοπιώως άρκετά να τ'ην εφαρμόσω στον έαυτό μου. 'Αγαπά λοιπόν ειλικρινά μόνον εκείνους που εφαρμόζουν τ'ο ίδιο αξίωμα'.

'Η γνωστή ποιήτρια κ. ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΣΑ μ'ς άπέστειλε την ακόλουθη άπάντησι στο ερώτημά μας :

—'Να ζω τη ζωή όσο τ'ο δυνατόν άθόρυβα'.

'Ο μουσικοσυνθέτης κ. Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ τέλος άπάντησε ως έξης :

—'Απ' άρχής της σταδιοδρομίας μου, έθεσα τ'ην ενέργεια ως ζώνιά μου, σε κάθε μου πράξινη'.

